

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการใช้การ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการเขียนและการแสดงออกในรายวิชาหลักนิเทศศาสตร์สำหรับนักศึกษา สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและการกล้าแสดงออกด้านการเขียน โดยจำแนกเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะ ได้ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนและการกล้าแสดงออกด้านการเขียนของนักศึกษานิเทศศาสตร์ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การ์ตูนเป็นสื่อ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการใช้การ์ตูนเป็นสื่อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษานิเทศศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักนิเทศศาสตร์โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จากหมู่เรียนที่ผู้วิจัยสอนในภาคการศึกษาที่ 1/2553 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) คำถามในการทดสอบทักษะการเขียน 2) การ์ตูนที่แสดงถึงปรากฏการณ์การสื่อสารในรูปแบบต่างๆ 3) แบบฝึกหัดวิเคราะห์ปรากฏการณ์การสื่อสารในการ์ตูน 4) รายงานกลุ่มการวิเคราะห์ปรากฏการณ์การสื่อสารในการ์ตูน 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้การ์ตูนเป็นสื่อ 6) ข้อสอบอัตนัยในการสอบปลายภาค กระบวนการออกแบบการวิจัยใช้วิธีการสังเกตแบบวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีได้มุ่งเน้นที่คะแนนสอบ แต่เน้นที่ความเปลี่ยนแปลงทักษะของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนที่สังเกตเห็นได้ในเชิงประจักษ์ ผสานกับการใช้สถิติแบบวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการ์ตูน ผลการวิจัยมีดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนและการกล้าแสดงออกด้านการเขียนก่อนและหลังการเรียนด้วยสื่อการ์ตูน

ก่อนการเรียนโดยใช้การ์ตูนเป็นสื่อ นักศึกษาเขียนสื่อสารด้วยประโยคสั้นมาก และมีความกล้าแสดงออกด้านการเขียนน้อย เนื่องจากไม่กล้าเขียนแสดงความคิดเห็นของตนหรือไม่มีความสนใจที่จะเขียน

หลังจากที่นักศึกษาได้เรียน ทักษะในการเขียนตอบแบบฝึกหัดนั้น ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักศึกษาได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งบทสนทนาที่แสดงถึงการสื่อสารแบบที่มีประสิทธิภาพและแบบที่ไม่มีประสิทธิภาพอย่างสนุกสนาน นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาแสดงความสามารถในการเขียนวิเคราะห์ การรู้ตนตามเนื้อหาแบบจำลองการสื่อสารในบทเรียนด้วยทักษะที่สูงขึ้น และแสดงออกถึงความตั้งใจในการเลือกการรู้ตนมาประกอบ โดยสังเกตจากการใช้สื่อที่หลากหลายในการสืบค้น เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือ การรู้ตน หนังสือพิมพ์ เป็นต้น ในส่วนของการเขียนรายงานกลุ่ม เนื่องจากนักศึกษาได้เรียนครบทุกบทเรียน และผ่านการฝึกฝนทักษะการเขียน ทำให้มีทักษะที่สูงขึ้น ใช้การเขียนที่มีระดับของภาษาที่เหมาะสม ได้แก่ ภาษาเชิงทางการ และภาษาระดับทางการ มีความรอบคอบในการสะกดคำมากขึ้น รวมทั้งมีการกล้าแสดงออกด้านการเขียนมากขึ้น สังเกตจากความมั่นใจในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน และสามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้ครบทุกประเด็น มีความตั้งใจในการเลือกการรู้ตนมาประกอบรายงาน นอกจากนี้ นักศึกษายังสามารถตอบข้อสอบอัตนัยได้อย่างมีทักษะการเขียนที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และตอบครบทุกประเด็นคำถาม

2. ผลการวัดความพึงพอใจของนักศึกษาต่อวิธีการใช้การรู้ตนเป็นสื่อการเรียนรู้

นักศึกษาพึงพอใจที่อาจารย์เลือกใช้การรู้ตนเป็นสื่อการสอน พึงพอใจการรู้ตนที่นักศึกษาเลือกมาทำแบบฝึกหัดและรายงาน การรู้ตนทำให้นักศึกษาสามารถสื่อสารด้วยการเขียนได้ดีขึ้น มีความกล้าแสดงออกในชั้นเรียนมากขึ้น อยากทำแบบฝึกหัดและรายงานมากขึ้น และการรู้ตนช่วยให้นักศึกษาเขียนตอบข้อสอบอัตนัยได้มากขึ้น อยู่ในระดับที่มีความพึงพอใจมาก ส่วนประเด็นนักศึกษาเชื่อว่า การรู้ตนสามารถใช้ประกอบเนื้อหาในบทเรียน การรู้ตนช่วยสร้างบรรยากาศเป็นกันเองในห้องเรียนได้ และการรู้ตนทำให้นักศึกษามีความสนุกในการเรียนมากขึ้น อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลการใช้การรู้ตนเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการเขียนและการแสดงออกในรายวิชาหลักนิเทศศาสตร์สำหรับนักศึกษา สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า

ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดในเรื่องของการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 โดยเฉพาะ ข้อ 1-3 ได้แก่

- (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
- (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับเรียนปนเล่น เพลิน และสาระบันเทิง โดยมองว่าการเล่นนั้น เป็นการ รับสารโดยสมัครใจ การเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้การดูที่เป็นเสมือนของเล่นนั้น จึงส่งผลดีต่อทัศนคติและ พฤติกรรมของนักศึกษามากกว่าการบังคับ หรือฝืนใจให้เรียนรู้

สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการกระตุ้นเนื่องจากช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความเปลี่ยนแปลงทักษะ ด้านการเขียนและการกล้าแสดงออกด้านการเขียนให้มีมากขึ้น เนื่องจากการดูสามารถกระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และสร้างความเป็นกันเอง สนุกสนาน

สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการดูทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนในทางที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม โดยเนื้อหาในการดูนั้น มีปรากฏการณ์ การสื่อสารในชีวิตประจำวันซึ่งเหมาะจะนำมาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้เรื่องการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 วิธีการใช้การดูเป็นสื่อการเรียนรู้นี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน ด้านการสื่อสาร โดยเฉพาะเมื่อผู้สอนต้องการจะเน้นทักษะการเขียนและการกล้าแสดงออกด้านการเขียน เนื่องจากเป็นสื่อที่ผู้เรียนพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆ นอกเหนือจากด้านการเขียนโดยใช้การ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้

2.2 งานวิจัยนี้ สามารถพัฒนาต่อยอดเป็นงานวิจัยระดับชาติได้ เนื่องจากมีผลการวิจัยที่สามารถเปลี่ยนแปลงในระดับพฤติกรรมของบุคคล